GIRONA NOTICIES.COM + Periodisme

El mort indefinit de Rosa Estaràs.

Opinió | 22/11/2007 | 22:03

El que veritablement és un atemptat a la democràcia és que l'anterior Govern del Partit Popular.

La presidenta del PP i cap de l'oposició del Govern balear, Rosa Estaràs, afirmava fa pocs dies al Congrés dels Diputats de Madrid que l'hexapartit que forma l'executiu de l'arxipèlag és un atemptat a la democràcia. Aquestes afirmacions han sortit a la llum perquè sembla ser que es van esdevenir "accidentalment", quan en un enregistrament de recursos un càmera d'IB3 es va acostar massa a la lider conservadora. Estaràs tampoc no s'hi va mirar gaire quan va dir sense amagar-se'n que li havien deixat un mort al seu càrrec. «M'ha caigut un bon mort a sobre», va dir clarament davant l'omnipresència de la lent panòptica electrònica que tot ho veu.

Segons la dirigent del PP balear però, aquesta definició no anava referida al fet d'haver assumit la presidència del partit després de la marxa de Jaume Matas, sinó que ara, vist l'enrenou que això ha provocat dins i fora de casa seva, gira la truita i se'n desdiu. I passa a afirmar que per ella el mort és el pacte de centreesquerra del Govern balear. Si és així, estem exactament davant el mateix significat de la frase, perquè sigui quin sigui el mort, tot es deu a la marxa de Matas a Amèrica, que no va assumir la seva responsabilitat i la va deixar amb un bon mort.

Potser si els responsables d'Unió Mallorquina, i concretament la presidenta del Parlament de les Illes Balears, Antònia Munar, s'haguessin decidit per pactar amb el PP enlloc de fer-ho amb la resta de forces polítiques de les Illes, ara la senyora Estaràs no es lamentaria de cap mort ni de qui el vetlla perquè senzillament ella hagués continuat manant –potser menys però manant i decidint-, i hagués seguit tenint algú pel damunt seu que alhora l'ha hagués manat a ella: Jaume Matas. Perquè crec que Rosa Estaràs, és molt millor segona dirigida que primera dirigent. Però Matas no podia passar per ser oposició, ja que després de la campanya prèvia de càstig y desacreditació que el Partit Popular havia fet contra Unió Mallorquina, no es podia permetre el luxe de posar-se contra les cordes. Perquè a l'excap de Govern balear no volia que li passés com a aquell altre que un dia, per tal de manar fos com fos, es va resignar a dir públicament que parlava català en la intimitat, i es va atrevir a recitar uns versos en el "dialecto regional" per aquells mesos en què deia que llegia Verdaguer, era íntim amic de Puyol (no el futbolista) i pel que sembla recitava poemes catalans, també al redòs de la llar, i que va pronunciar en català íntim davant l'astorament dels naturals del país (No la vida del mon/ Sinó la pel del so /L'antelament del mon /A lo vaja des mon) que ben pronunciats i ben llegits són els darrers versos d'un poema anomenat "l'Exili", extret del llibre de poemes El vendaval (1988) de Pere Gimferrer.

Però tornant a la definició que va fer Estaràs -ara diu que del Govern-, sembla ser que aquest té una salut de ferro, cosa a la qual també ha ajudat bastant l'anterior gestió que crec que van fer els correligionaris de la senyora Estaràs, ella inclosa. I si en democràcia és ben cert que tot és possible, un pacte entre forces polítiques distintes entra, ineluctablement, dins d'aquestes possibilitats. I les Illes no en són l'únic exemple, ja que tant al Principat com a Galícia aquestes coalicions ja fa temps que funcionen, i tampocc no ho fan més malament que els seus predecessors, sinó que de vegades, com en el cas de Galícia, és més aviat el contrari. I que se sàpiga de moment a l'estat espanyol encara no hi ha un sistema presidencialista, que tot arribarà, no ens desesperem. O sí.

El que veritablement és un atemptat a la democràcia és que l'anterior Govern del Partit Popular vetés a una gran part dels seus ciutadans i els oferís, entre altres desproposits com el trilingüísme, una televisió i una ràdio públiques sense cap mena d'identitat, i apliqués una política lingüística de via estreta que feia riure, i que en l'únic que reflectia la llengua pròpia de les Illes era en alguns regals de bosses i clauers que feia el Govern impresos en català, i poca cosa més. En canvi l'alemany es retolava arreu davant la perplexitat dels ciutadans balears que en arribar a certs establiments públics ni tan sols disposaven, ja no de cartes en català, sinó que ni en espanyol. Això sí que és un atemptat contra la democràcia i no pas un pacte de Govern senyora Estaràs.

Perdre el poder, qualsevol poder és dur, ha de ser dur. Deu ser com perdre la feina, que significa quedar-se sense recursos per subsistir. Amb la diferència que amb la pèrdua del poder hi perd molta més gent, que de vegades hi perd molt. Per això no és estrany que Rosa Estaràs estigui trista i plori a qui se l'escolta, que paradoxalment és a Madrid. Allà on molts s'atreveixen a dir el que a casa callen, i després han d'anar arreglant els descosits. Però en tot cas, que la senyora Estaràs i el seu partit hagin perdut el poder no és cap atempat, sinó precisament un exercici de profunda democràcia. Un actiu aquest, que va costar molts anys, esforços i vides humanes de guanyar, i que ara no es pot tractar amb tanta frivolitat.

Autor: Santi_C
Santi_C

https://gironanoticies.com/noticia/4508-el-mort-indefinit-de-rosa-estaras.htm